

בא ראה, דוד המלך אמר, (תהלים ט) יהיו לרצון אמרי פי, אלו דברים שהתפרשו. והגיון לבי - אלו דברים נסתרים שלא יכול בן אדם לפרשם בפיו, זהו הגיון, שהוא בלב, שלא יכול להתפרש. ועל זה צריך הדבר להתפרש בפה, ודבר שתלוי בלב, והכל סוד הוא. אחד כנגד דרגה תחתונה, ואחד כנגד דרגה עליונה. דבר שהתפרש, כנגד דרגה תחתונה שהצטרף להתפרש. אותו שתלוי בלב הוא כנגד דרגה פנימית יותר, והכל הוא כאחד. ועל זה אמר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וגו'.

כמו זה אמר יעקב, בתחלה פרש הדבר כראוי, ואחר כך הסתיר הדבר שתלוי בהגיון הלב שלא צריך לפרש, שפתוב (בראשית לב) ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב. כאן הוא דבר התלוי בלב שלא צריך לפרש, וכן צריך כמו שאמרנו, כדי ליחד יחוד שלם כראוי. אשרי הצדיקים שיוצאים לסדר שבח רבונם כראוי ולבקש בקשתם, ולכן כתוב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישאל אשר בק אתפאר. [ס"א כתוב גם את השני גם את השלישי וגו'. שלש פעמים גם, רמז ג"ם ראשי תבות: גואל משה, גואל מרדכי, גואל משיח] לשלש גלות על ידי שלשה צדיקים, משה מרדכי משיח, שעתיד לגאלנו בקרוב].

ויותר יעקב לבדו וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. בא ראה, כשבא הקדוש ברוך הוא את העולם, עשה בכל יום ויום מעשהו הראוי לו, והרי פרשוהו. ונתפאר, [ואם תאמר] ביום הרביעי עשה מאורות, ואז נבראה הלבנה

תא חזי, דוד מלכא אמר (תהלים ט) יהיו לרצון אמרי פי, אלין מלין דאתפרשן. והגיון לבי, אלין מלין דסתימן דלא יכיל בר נש לפרשא לון בפומיה, דא הוא הגיון דאיהו בלבא דלא יכיל לאתפרשא.

ועל דא אצטריך מלה לאתפרשא בפומא, ומלה דתליא בלבא, וכלא רזא איהו. חד לקבל דרגא תתאה, וחד לקבל דרגא עלאה. מלה דאתפרשא לקבל דרגא תתאה דאצטריך לאתפרשא. ההוא דתליא בלבא איהו לקבל דרגא פנימאה יתיר, וכלא כחדא איהו. ועל דא אמר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך וגו'.

בגוונא דא אמר יעקב, בקדמיתא פריש מלה כדקא יאות, ולבתר סתים מלה דאיהי תליא בהגיונא דלבא דלא אצטריך לפרשא. דכתיב, (בראשית לב) ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב. הכא איהו מלה דתליא בלבא דלא אצטריך לפרשא. וכן אצטריך בדקאמרן, בגין ליחדא יחודא שלים כדקא יאות. זכאין אינון צדיקיא דידעי לסדרא שבחא דמאריהון כדקא יאות ולמבעי בעותהון, ובגין כך פתיב (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישאל אשר בק אתפאר. [ס"א כתוב גם את השני גם את השלישי וגו', שלש פעמים גם, רמז ג"ם ראשי תבות: גואל משה, גואל מרדכי, גואל משיח] לשלש גלות על ידי שלשה צדיקים, משה מרדכי משיח, שעתיד לגאלנו בקרוב].

ויותר יעקב לבדו וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים צא) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. תא חזי, כד פרא קדשא בריך הוא עלמא עבד בכל יומא ויומא (דף קסט ע"ב) עבדתייה דאתחזי ליה והא אוקמוה. ואתמר, (ד"א ל"ג ואי תיקא) פיומא

חֲסֵרָה, אֹר שֶׁהִקְטִינָה עֲצָמָה, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא מְאֹרֶת חֲסֵר וְאִי, נִתֵּן מְקוֹם לְשֹׁלֵט פֶּל הַרוּחוֹת וְהַשָּׂדִים וְרוּחוֹת סַעֲרָה וּמִזִּיקִים וְכָל רוּחוֹת הַטְּמָאָה.

בָּלֵם עוֹלָם וּמִשּׁוּטְטִים בְּעוֹלָם הַהִסְטוֹת, וְנִתְמַנּוּ בְּמִקְוֵמוֹת חֲרָבִים וּבִשְׂדוֹת חֲזָקִים וּבְמִדְבָּרוֹת חֲרָבִים, וְכָלֵם מִצַּד רוּחַ הַטְּמָאָה. וְהָרִי נִתְבָּאֵר שֶׁהָרִי רוּחַ הַטְּמָאָה בָּאָה שֶׁבָּאָה מִנְחֵשׁ הַעֲקָלְתוֹן, הוּא רוּחַ טְמָאָה מִמֶּשׁ, וְהוּא הַתְּמַנָּה בְּעוֹלָם הַהִסְטוֹת בֶּן אָדָם אֵלָיו, וְעַל זֶה יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

וְהוּא הַתְּמַנָּה אֲצֵל בְּנֵי אָדָם וְנִמְצָא עִמָּם, וּבְעִקְמוּמִיּוֹת וּבְחִתּוּבּוֹלוֹת בָּא אֲלֵיהֶם לְהִסְטוֹתָם מִדְּרָכֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. כְּמוֹ שֶׁהִסְטָה אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְגָרַם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם, כִּף גַּם מִסְטָה בְּנֵי אָדָם וְגוֹרֵם לָהֶם לְהִטְמָא.

וְכִי שָׁבָא לְהִטְמָא, מוֹשֵׁף עָלָיו אוֹתוֹ רוּחַ טְמָאָה וְנִדְבֵק עִמּוֹ. וְכִמְהָ הֵם שְׂמֻזְמָגִים לְטִמָּא אוֹתוֹ, וּמִטְמָאִים אוֹתוֹ וְהוּא טִמָּא, וּמִטְמָאִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְאוֹתוֹ עוֹלָם, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.

וּבִשְׁעָה שֶׁבָא בֶּן אָדָם לְהִטְהָר, אוֹתוֹ רוּחַ טְמָאָה נִכְפָּה לְפָנָיו וְלֹא יָכוֹל לְשֹׁלֵט עָלָיו, וְאָז כְּתוּב לֹא תֵאָנֶה אֵלָיִךְ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ. אֲמַר [כְּשֶׁאֲמַר] רַבִּי יוֹסִי, לֹא תֵאָנֶה אֵלָיִךְ רָעָה - זֶה לִילִית. וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ - אֵלָיו שָׂאֵר מִזִּיקִים, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, הָרִי אֲמָרְנוּ שֶׁלֹּא יֵצֵא אָדָם יְחִידִי בְּלִילָה, וְכָל שָׂפָן פִּשְׁתִּילָבְנָה נִבְרָאָה וְהִיתָה חֲסֵרָה, וּבְאֻרְהָ שֶׁהָרִי אֵז רוּחַ טְמָאָה שׁוֹלֵטָה, וְזוֹהִי רוּחַ רָעָה. מִי רָעָה?

רַבִּיעָאָה עֶבֶד נְהוֹרִין. וְכִדִּין אֶתְבָּרִי סִיְהָרָ חֲסֵר, נְהוֹרָא דְאַזְעִירַת גְּרָמָה, וּבִגִּין דְּאִיְהִי מְאֹרֶת חֲסֵר וְאִי, אֶתְיָהִיב דּוּכְתָא לְשֹׁלֵטָאָה כָּל רוּחִין וְשִׂדִּין וְעֲלֵעוּלִין וּמִזִּיקִין וְכָל רוּחִי מְסָאֲבִי.

בְּלָהוּ סִלְקִין וְשִׂאטִין בְּעֲלָמָא לְאַסְטָאָה, וְאַתְמַנּוּן בְּדוּכְתִי דְאַתְחָרִיבוּ, וּבְחִקְלִין תְּקִיפִין וּבְמִדְבָּרִין חֲרִיבִין. וְכָלְהוּ מְסִטְרֵי רוּחַ מְסָאֲבָא. וְהָא אֶתְמַר דְּהָא רוּחַ מְסָאֲבָא דְאַתִּיא מִנְחֵשׁ עֲקִימָאָה אִיהוּ רוּחַ מְסָאֲבָא מִמֶּשׁ. וְאִיהוּ אֶתְמַנָּא בְּעֲלָמָא לְאַסְטָאָה בְּרִנְשׁ לְגַבִּיָּה, וְעַל דָּא יֵצֵר הָרַע שְׁלִיט בְּעֲלָמָא.

וְאִיהוּ אֶתְמַנִּי לְגַבִּיָּהוּ דְבְנֵי נָשָׂא וְאַשְׁתַּכַּח עֲמֵהוּן. וּבְעֲקִימוֹ וּבְתַסְקוּפִין אֶתִּי לְגַבִּיָּהוּ לְאַסְטָאָה לוֹן מְאַרְחוּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, פְּמָה דְאַסְטִי לְאָדָם קִדְמָאָה וְגָרִים מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא, הָכִי נָמִי אֲסִי לְהוּ לְבְנֵי נָשָׂא וְגָרִים לוֹן לְאַסְתָּאֲבָא.

וְכֵאֵן דְּאַתִּי לְאַסְתָּאֲבָא אִיהוּ מְשִׁיךְ עָלֵיהּ הֵהוּא רוּחַ מְסָאֲבָא וְאַתְדַּבִּיק בְּהִדִּיָּה, וְכִמְהָ אֵינּוֹן דְּזִמִּינִין לְסָאֲבָא לִיה וּמְסָאֲבִין לִיה, וְאִיהוּ מְסָאֲב, וְסָאֲבִין לִיה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְהֵהוּא עֲלָמָא וְהָא אֶתְמַר.

וּבִשְׁעָתָא דְאַתִּי בְּרִנְשׁ לְאַתְדַּכָּאָה, הֵהוּא רוּחַ מְסָאֲבָא אֶתְפַּפִּיא קְמִיָּה וְלֹא

יָכִיל לְשֹׁלֵטָאָה עָלָיו, וְכִדִּין כְּתִיב, (תהלים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלָיִךְ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ. אֲמַר (פ"א כְּדָאֲמַר) רַבִּי יוֹסִי לֹא תֵאָנֶה אֵלָיִךְ רָעָה, דָּא לִילִית, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךְ, אֵלָין שָׂאֵר מִזִּיקִין, וְהָא אוּקְמוּהִי וְאַתְמַר.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הָא אֲמָרֵן דְּלֹא יְפוּק בְּרִנְשׁ יְחִידָאָה בְּלִילִיא, וְכָל שָׂפָן